

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ:

1966

Ημερομ. Κατάθεσης:

1/4/2022

ΧΑΡΗΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΡΜΟΥ 10 – 546 25 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ 38 – 10676 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 72 47 961

ΑΝΑΦΟΡΑ

Αθήνα, 28.3.2022

Προς τον Υπουργό Εσωτερικών

ΘΕΜΑ : Θέσπιση ποσοστών μοριοδότησης στις εξετάσεις του ΑΣΕΠ

Κύριε Υπουργέ,

Απόφοιτος Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας επισημαίνει την απουσία κοινωνικής πολιτικής για αυτή την ευάλωτη κοινωνική ομάδα.

Με την παρούσα αναφορά μου, σας επισυνάπτω το υπόμνημα του πρώην οικότροφου του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας με το οποίο ζητά τη μοριοδότηση για πρόσληψη στο δημόσιο των αποφοίτων κλειστών δομών πρόνοιας.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Χάρης Καστανίδης

Υπόμνημα

προς τον Υπουργό Εσωτερικών

Φλώρινα, 15 Μαρτίου 2022

Θέμα: Θέσπιση ποσοστών μοριοδότησης στις εξετάσεις του ΑΣΕΠ.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Θα ήθελα να διηγηθώ την ιστορία μου σύντομα και να σας ζητήσω την βοήθεια σας.

Είμαστε μια πολύτεκνη οικογένεια από την οποία τα δύο αδέρφια μου είναι με ειδικές ανάγκες (>67% πιστοποιημένο από Κ.Ε.Π.Α). Οι γονείς μου ήταν σε διάσταση και αδύναμοι να μεγαλώσουν τα παιδιά τους, έτσι μας παράτησαν και αναγκάστηκε να μας φροντίσει ο μητρικός παππούς. Μετά από διαδικασίες που πραγματοποιήθηκαν, την επιμέλεια μας την κέρδισε ο παππούς.

Το 1994 ο παππούς μου δεν μπορούσε να με συντηρήσει και αποφάσισε να με γράψει στο Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας της Φλώρινας, έτσι ώστε να ξεκινήσω να πηγαίνω σχολείο. Στο οικοτροφείο φιλοξενήθηκα για 20 χρόνια, από το διάστημα 27-09-1994 έως 13-11-2014. Οι συνθήκες διαβίωσης στο σπίτι του παππού ήταν πραγματικά πολύ δύσκολες για όλους μας αλλά πάντα υπήρχε η αγάπη, η φροντίδα και το ενδιαφέρων του παππού για εμάς. Ευτυχώς που στο δρόμο μου βρέθηκε το οικοτροφείο και με έμαθε να έχω τρόπους και αρχές. Ήταν η οικογένεια που δεν είχα. Όλα τα οφείλω σε αυτούς.

Το 2007 έδωσα πανελλήνιες, πέρασα σε ένα Α.Τ.Ε.Ι. και κατάφερα να τελειώσω τη σχολή με την βοήθεια του ιδρύματος, το οποίο μου έδιναν 300 ευρώ το μήνα. Το 2014 έγινε η αίτηση διαγραφής μου από την δύναμη του οικοτροφείου και εκεί πραγματικά ένιωσα ολομόναχος. Όσο ήμουν στην δύναμη του οικοτροφείου είχα την ασφάλεια (στέγη, φροντίδα, φαγητό, νοσοκομειακή περίθαλψη). Ξαφνικά τα έχασα όλα και από τότε προσπαθώ να επιβιώσω με τις δικές μου δυνάμεις.

Κατά τη διάρκεια των σπουδών μου αλλά και μετά από αυτές, δούλευα σε καφετέριες ως σερβιτόρος και το 2018 ξεκίνησα την εργασία μου σε ένα «Ερευνητικό κέντρο» ως υπάλληλος πληροφορικής. Με το μισθό μου κατάφερα να τελειώσω δύο Μεταπτυχιακά και τέσσερα επιμορφωτικά σεμινάρια. Ένας λόγος που τα έκανα όλα αυτά είναι για να έχω περισσότερες πιθανότητες να διεκδικήσω μια θέση σε διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, έτσι ώστε να εξασφαλίσω το μέλλον μου και να μπορέσω να κάνω οικογένεια,

αυτή που μου στέρησε η ζωή. Δεν υπάρχει όμως κοινωνική πολιτική για μας, για τα παιδιά των ιδρυμάτων μετά από το ίδρυμα. Όλα ξαφνικά επιστρέφουν στο μηδέν.

Επίσης, δεν υπάρχει καμία βοήθεια – πριμοδότηση όπως συμβαίνει με άλλες ευάλωτες κοινωνικές ομάδες για την πρόσληψη μας στο Δημόσιο. Σε κάποιες εξαιρέσεις, υπήρχαν στο παρελθόν κάποιες προκηρύξεις οι οποίες μοριοδοτούσαν τους απόφοιτους των ιδρυμάτων με 100 μόρια.

Η πρόταση μου είναι: Να καλύπτεται το 5% των συνολικών θέσεων των προκηρύξεων (ειδική κατηγορία) από απόφοιτους των κλειστών δομών πρόνοιας, στο συνολικό ποσοστό που ζητάει η κάθε προκήρυξη. Θα ήταν μια σωτηρία για όλους μας.

Μακάρι να κάνετε κάτι για μας. Είμαστε και εμείς εδώ. Μην μας εγκαταλείπετε και εσείς!

Είμαι στην διάθεση σας.

Με εκτίμηση